

V. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA

SENIORSKÉHO SENIORSKÉHO DIVADLA DIVADLA

ZNOJMO

22.- 24. listopadu 2002

POŘADATELÉ:

Město Znojmo, Znojemská Beseda, IPOS-ARTAMA ve spolupráci s Amatérskou divadelní asociací, Českým střediskem AITA/IATA, Společností Amatérské divadlo a svět, Svazem českých divadelních ochotníků a Volným sdružením východočeských divadelníků.

V. Národní přehlídka seniorského divadla Znojmo 2002 je součástí mezinárodního roku kulturního dědictví vyhlášeného OSN.
Tento projekt se uskutečňuje za finanční podpory Ministerstva kultury ČR.

PROGRAM

PÁTEK 22. listopadu

15.00 - 18.00 hod.

Městské divadlo

Prezentace a ubytování

19.00 - 20.30 hod.

Městské divadlo

DS Havlíček, Neratovice (režie Milan Šára)

A. R. Gurney **SYLVIE**

21.30 - 22.50 hod.

Městské divadlo

DS J.K.Tyl, Josefův Důl (režie Jan Hejral)

Oldřich Daněk

**ZDALEKA NE TAK OŠKLIVÁ,
JAK SE PŮVODNĚ ZDÁLO**

SOBOTA 23. listopadu

10.00 - 12.00 hod.

Kavárna Galerie - Dům umění

Povídání o viděném

12.00 - 13.00 hod.

O B Ě D

13.30 - 14.00 hod.

Městské divadlo

MS Zdravičko, MKS Třebíč (režie Dr. Miloš Blaha)

Dr. Miloš Blaha

SMOLÍČEK, PACHOLÍČEK

15.00 - 15.45 hod.

štukový sál ZB

Divadelní spolek Vojan, Libice nad Cidlinou (režie Jiří Hlávka)

Jiří Hlávka **CYRANO a ...**

16.15 - 17.45 hod.

Kavárna Galerie - Dům umění

Povídání o viděném

18.00 - 19.00 hod.

V E Č E Ř E

19.30 - 21.30 hod.

Městské divadlo

Předplatné - sk. A

Divadelní spolek Vojan, Libice nad Cidlinou
(režie Vladimír Dědek)

Miroslav Horníček

DVA MUŽI V ŠACHU

22.00 - 23.00 hod.

štukový sál ZB

De Facto Mimo, Jihlava (režie Dagmar Brtnická)

Verena Kanaan **DRAHOUŠEK ANNA**

NEDELE 24. listopadu

9.30 - 10.30 hod.
Městské divadlo

Divadelní sdružení Kohútek, Vsetín
Mirka Nohelová

O ZLATÉM KOHOUTKOVÍ A KOUZELNÉM MLÝNKU

10.45 - 13.00 hod.

Povídání o viděném a zakončení přehlídky

Kavárna GALERIE v Domě umění na Masarykově náměstí bude otevřena
pro účastníky přehlídky v pátek a sobotu od 9.00 - 02.00 hod.,
v neděli od 9.00 - 14.00 hod.

Pár tipů na stravování

Staroměstská restaurace
Zlenářská 7

Restaurace U Radnice
Zelenářská 11

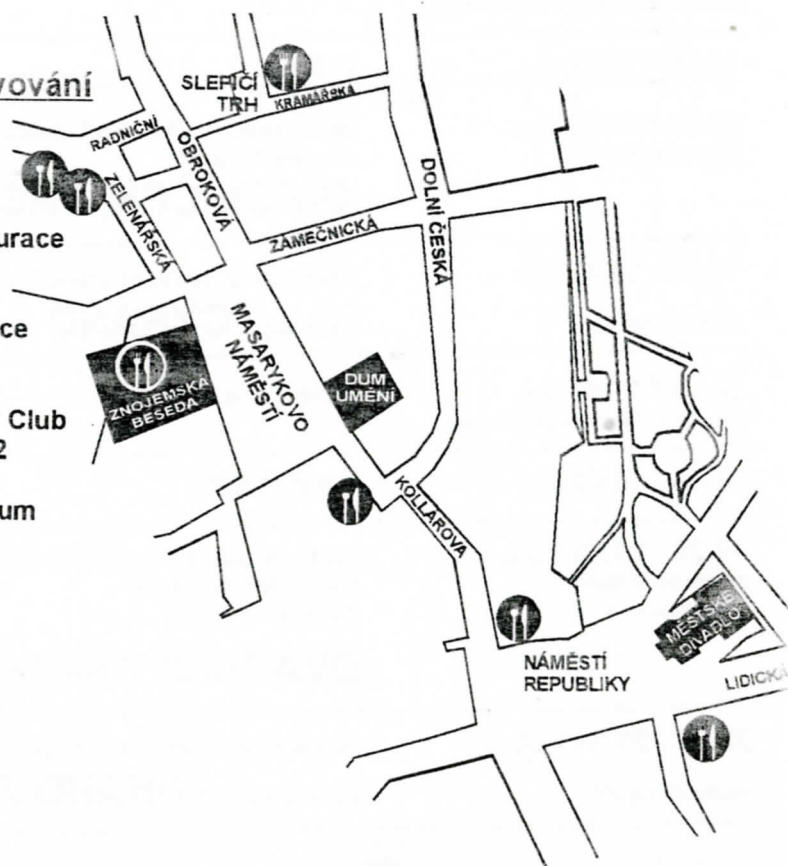
Restaurace Country Club
Masarykovo nám. 22

Restaurace M Centrum
Slepíčí trh 7

Restaurace Astor
Kollárova 4

Hotel U divadla
nám Republiky 16

Čínská resturace
Kollárova 27

pátek 22. listopadu v 19.00 hod. - Městské divadlo

Divadelní soubor Havlíček Neratovice

Albert R. Gurney

SYLVIE

Režie: Milan Šára

Zvuk: Jaroslav Cajthaml

Světla: Jiří Langer

Scéna: Josef Spurný

Text sleduje: Vlasta Petržilková, Vlasta Šárová

Hrají: Soňa Klimešová, Frant. Živný, Marie Živná, Jitka Kuglerová, Mirek Rada, Jana Kadeřáková

Slovo o autorovi

Albert Ramsdell Gurney Jr. (1930) patří k nejhranějším americkým dramatikům současnosti. Píše také prózu a je autorem řady televizních scénářů. Za svou tvorbu obdržel množství prestižních cen. Debutoval v roce 1956 hrou Tři lidé. Z jeho dalších her připomeňme např. Scény z amerického života (1970) a Děti (1974). Definitivně se prosadil počátkem osmdesátých let, kdy se stal vyhledávaným autorem broadwayských divadel. Zatím největší úspěch zaznamenal A.R. Gurney v r. 1995 s romantickou psí komedií Sylvie. Tento činoherní hit měl premiéru v newyorském Manhattan Theatre Clubu, odkud vyrazil na velkolepé turné po světě. New York Times o hře napsal: „Dramatická tvorba je bohatá na milostné trojúhelníky, najdeme v ní hodně nezapomenutelných milostných scén, ale žádný z oněch milostných románků není tak působivý, tak rozkošný jako ten, který se odehrává v Sylvii.“

Slovo o hře

Sylvie - našemu uchu jméno dobře znějící pro pohlednou dívčinu, slečnu nebo paní. Sylvie je také dobře znějící jméno pro psí slečnu, fenu, jenž se stává jednou z hlavních postav romantické komedie A.R. Gurneye. Téměř běžný milostný trojúhelník je zde deformován nadsázkou citového vzplanutí muže k nalezenému psíku. Do zaběhnutého stereotypu manželského soužití, kdy je vše předem naplánováno a očekáváno, přivádí „přítelkyni“, která ač není lidského rodu, budí svou přítomností stejnou reakci a citová vzrušení, jako žádoucí (nebo nežádoucí) milenka. Myšlení lidí se zde sblíží se myšlením psího plemene, se kterým máme již od pravěku oboplnou sympatii. Jak dalece se podaří tlumočit otázky jednotlivých vztahů záleží samozřejmě na výkladu autora a na těch troufalých toto dramaticky ztvárnit.

Slovo o souboru

Divadelní soubor Havlíček byl založen v roce 1929, má tedy již dlouholetou tradici. Od roku 1971 do roku 1983 se soubor věnoval pouze pohádkám pro děti. Od roku 1984 začal DS Havlíček hrát pro dospělou diváky. První inscenací byli „Dva muži v šachu“ od M. Horníčka. Další hry byly např.: „Hrdinům slzy nesluší“, „Pygmalion“, „Biletářka“, „Generálka“ (1. místo v Rakovníku + nominace na Divadelní Třebíč), „Commedia Finita“ - divadlo jednoho herce (1. místo na národní přehlídce v Čelákoviciích + nominace na Jiráskův Hronov a na chebské bienále profesionálů), „Opalu má každý rád“ (1. místo v Rakovníku + nominace na Divadelní Třebíč), „Monology a dialogy“ (7x účast na národní přehlídce v Přerově a na Jiráskově Hronově), „Drobečky z perníku“, „Rajčatům se letos nedaří“, a dvakrát účast na národní přehlídce aktovek v Holicích („Klíč“ a „Já jsem Herbert“).

pátek 22. listopadu v 21.30 hod. - Městské divadlo

Divadelní spolek J.K.Tyl Josefův Důl

Oldřich Daněk

ZDALEKA NE TAK OŠKLIVÁ, JAK SE PŮVODNĚ ZDÁLO

Režie: Jan Hejral, j.h.

Inspice: Markéta Počekajlová

Hudební režie: Josef Hejral

Vokály nazpívala: Květa Kázmerová

Autor hudby: Jan Hejral

Text sleduje: Hanička Dohnalová

Světla, zvuk, technika: David Urbánek, Jan Rydval, Jiří Řeřicha

Hrají: Štefan Pustai, j.h., Regina Šubrtová, Jan Hejral ml., j.h., Jana Řeřichová,

Josef Pšenička, j.h., Markéta Fejfarová, Radim Podrazký, Eva Bulovčáková

a Miloš Rydval

Slovo o autorovi

Oldřich Daněk se narodil 16. 1. 1927 v Ostravě. Po absolvování reálného gymnázia v Ostravě nastoupil jako herec do ostravského Divadla mladých, od r. 1946 studoval herectví a režii na DAMU. Byl režisérem Krajského oblastního divadla v Hradci Králové (1950-1953), poté šéfem činohry divadla F.X. Šaldy v Liberci, kde se uplatňoval i jako režisér. Od roku 1956 pracoval jako scénárista, dramaturg a od roku 1960 jako režisér FS Barandov. Od roku 1973 se stal spisovatelem z povolání a příležitostným filmovým i televizním režisérem. Daňkovou nejvlastnější tvůrčí doménou jsou divadelní hry, kterých napsal přes třicet. Hru Zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo napsal v r. 1983.

Slovo o hře

Čtyři příběhy z hloubek času, které mohou oslovit i v dnešní době ty, kteří naslouchat chtějí.

26. ledna 2002 jsme uherský a flanderský příběh ze hry Oldřicha Daněka „Zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo“ uvedli na přehlídce jednoaktových her v Zákupích. Oba příběhy byly porotou - p. Hrašem, kladně hodnoceny. Uherský příběh postoupil na Národní přehlídku do Holic, kde Josef Pšenička obdržel uznání za herecký výkon

***Příběh uherský** se odehrává v únoru r. 1287. Uherský král Ladislav IV. přepadá se svou družinou ženský klášter dominikánek, kde je abatýš jejího sestry Alžběty. Snaží se jí přemluvit, aby se provdala za českého šlechtice Závěse z Falkenštejna a více už neprozradíme.*

***Příběh flanderský** se odehrává v roce 1367, kdy Anglie s Francií válčila o Flandry. Královna anglická Filipa Henegavská projevuje v dialogu se svým kronikářem Jeanem Froisartem nespokojenost s jeho prací. Je to však pouze záminka k tomu, aby ho svedla a pomstila se tak, alespoň ve svém nitru, svému nevěrnému choti, anglickému králi Eduardu Třetímu.*

Slovo o souboru

Náš divadelní spolek J.K.Tyl byl v Josefově Dole založen na sklonku léta 1945. Jeho prvními členy byli nadšenci, noví osídlenci, kteří sem přišli z různých koutů republiky. Po 16-ti letech usilovné práce, kdy byl spolek schopen nastudovat až tři hry do roka, se na celých 14 let odmlčel, ale nezahynul. V roce 1973 byla jeho činnost obnovena. V roce 1975 se na našem jevišti uskutečnil 1. ročník okresní přehlídky vesnických ochotnických divadelních souborů. Tuto přehlídku jsme uspořádali celkem 16x. V roce 1990 byl poslední ročník okresní, ale zároveň i 1. ročník Oblastní přehlídky těchto souborů, s možností postupu na Národní přehlídku do Vysokého nad Jizerou. V tomto roce se začátkem května konal již 12. ročník - Josefodolské divadelní jaro 2002. O jeho organizaci se starali výlučně členové souboru. K nejvýraznějším úspěchům naší činnosti patří 10. účast na Národní přehlídce ve Vysokém nad Jizerou.

sobota 23. listopadu v 13.30 hod. - Městské divadlo

Maňásková scéna Zdravíčko MKS Třebíč

Miloš Blaha

SMOLÍČEK PACHOLÍČEK

Scénář, scénografie, režie: Dr. M. Blaha

Tvorba loutek a scény: A. Nevosadová

Inspicientka pohybu: E. Mušková

Slovo a zpěvy sleduje: J. Kubátová

Hrají: J. Kubátová, F. Caha, D. Řezáčová, E. Mušková-J. Kubátová, A. Schützová-J. Pastucha,
A. Blahová-L. Brabcová, M. Bartíková, R. Zavadilová, E. Mušková

Hudební skupina VÍTRIOL: housle - V. Pátek, saxafon - M. Svoboda, klávesy - L. Brabcová,
bicí - F. Caha

Slovo o autorovi

Autorem pohádky není nikdo jiný, než samotný principál souboru MUDr. Miloš Blaha. Byl to on, kdo se před 43 lety se svými kolegy rozhodl zpříjemnit pobyt v nemocnici malým pacientům, po večerech sepisovali hry, tvořili scénáře a šili loutky. První scénou jim byly nemocniční paravany, ale netrvalo dlouho a maňásci z Třebíče se rozjeli za dětmi široko daleko a činí tak dodnes. Když si vypůjčím slova jeho hereckého kolegy Jardy Dejla: "je až neuvěřitelné, že jeden člověk dokázal celou tu dobu táhnout Thespidovu káru sám, organizovat, režirovat, psát texty, navrhovat loutky, scény, vyrábět dekorace, rekvizity, v poslední době navíc shánět sponzory a k tomu víc jak 30 let organizovat Třebíčské loutkářské jaro. Nelze než obdivovat principálovu umanutost maňáskovým divadlem, jeho energii, optimismus a činorodost. V době, kdy řada jeho vrstevníků krmí v parku holuby a naříká na nemoci, on dál a dál žije divadlem a nechává se líbat múzou Thálií".

Slovo o hře

Pohádka pro děti od mateřských škol, až po seniory na motivy K.J. Erbena.

Slovo o souboru

Maňásková scéna ZDRAVÍČKO vznikla na chirurgickém oddělení trebičské nemocnice. Spodovými loutkami hraje pohádky dětem více jak 40 let, a to nejen v naší republice, ale její hadroví panáčci už vystupovali ve Vídni, v Budapešti, v Daruvaru v Jugoslávii, ale také v Humenném a ve Sníně na východním Slovensku. Poutavé loutky Áji Nevosadové dostaly Zdravíčko na celosvětovou výstavu loutek UNIMA v Lipsku. Tito panáci z pohádky V. Čtvrťka Rumcajs loupežníkem jsou nyní uloženi v depozitáři chrudimského Muzea loutkářských kultur. Vrcholem jejich činnosti bylo pověření Zdravíčka a jeho skupiny 3+1 reprezentací českého amatérského loutkářství na XIV. světovém loutkářském festivalu UNIMA v Drážďanech v r. 1984. V současné době Skupina 3+1 a kmenový soubor Zdravíčka mají tento pohádkový repertoár: Šípková Růženka, Perníková chaloupka, Tygřík Petřík, Červená Karkulka, Čert a Káča a Dáblova past. Na sezónu 2003 připravuje Zdravíčko pohádku Loupežníci v černém houští.

sobota 23. listopadu v 19.30 hod. - Městské divadlo

Divadelní spolek Vojan Libice nad Cidlinou

Miroslav Horníček

DVA MUŽI V ŠACHU

Úprava a režie: Vladimír Dědek

Scéna: František Svoboda

Kostýmy: Alexa Šváchová, Ilona Holobradová, Věra Novopacká, Jana Čejková

Světla: František Svoboda, Jiří Vundra

Zvuk: Jaroslav Vondruška ml.

Text sleduje: Jana Čejková

Hrají: Helena Vondrušková, Marcela Hlávková, Jaroslav Vondruška, Jiří Hlávka, Milan Čejka

Slovo o autorovi

Miroslav Horníček se narodil 10. 11. 1918 v Plzni. Vystudoval reálku a po zaměstnání v plzeňské Škodovce a nemocnici začal hrát divadlo. Jeho první angažmá bylo v plzeňském Městském divadle. Po válce, v r. 1945 odchází do Prahy. Do divadla Větrník ho přivedl V. Brodský. Od r. 1946 působil v Divadle satiry, kde mu partnerem na jevišti byl Miloš Kopecký. V letech 1949 až 1955 byl členem činohry Národního divadla, kde vytvořil – jak sám prohlásil – „mnoho nezapomenutelných rolí“.

Jako skvělý mistr partnersky inspirativního herectví se projevil v divadle ABC, kde jak známo byl vynikajícím protihráčem Jana Wericha. Do zlatého fondu českého humoru určitě patří předscény z her Balada z hadrů a Těžká Barbora. Tvůrčí záběr M. Horníčka je obdivuhodný. Kulturní veřejnost ho zná jako herce, režiséra, scénaristu, dramatika, spisovatele a naposledy jako výtvarníka. V mnoha galeriích se už konaly výstavy jeho zajímavých koláží. M. Horníček je legendou českého divadla. Lze říci, že dokázal lehce s nejprostšími prostředky demonstrovat různé lidské charaktery. Jeho všudypřítomný inteligentní humor je vlastně také názorem na tento svět. M. Horníček právem patří do první řady tvůrců a nositelů moderního českého humoru.

Slovo o hře

Děj komedie Dva muži v šachu by se mohl odehrát kdekoli jinde, ale díky autorovi se ocitáme v Itálii 18. století, kde kdesi v zapadlém koutě žijí vedle sebe dva vojáci Marcello a Giacomo. Navíc to jsou důstojníci a šlechtici a jak jim velí rodová příslušnost a tradice, měli by být odvěkými nepřáteli. Není to tak úplně pravda. Bezesporu jsou to soupeři, kteří mají své principy, svá stanoviska, ješitnost a pýchu, ale zároveň je to jejich soužití a střetávání sblížuje. Horníčkova hra je spíše hříčka, je o střetávání. Do života obou šlechticů totiž vstupují dvě ženy - Bianca a Giulietta. Nejsou to žádné dámy velkého světa, patří na venkov, ale vůbec nejsou naivní a hloupé. Velice dobře vědí, co chtějí a také to krok za krokem a s jistotou uskutečňují. Přirozeně musí dojít ke střetu z něhož odchází poražena mužská zatvřelost a pýcha. Ta totiž končí u prázdného talíře a vypité láhve. Bianca s Giuliettou, ozbrojeny svými půvaby, selským rozumem, úsměvem a navíc plnými košíky jídla mají naprostou převahu. Komedii „Dva muži v šachu“ nastudoval DS Vojan k 30. výročí založení spolku. V předpremiéře ji uvedl v rámci oslav 10. dubna 1999.

S touto inscenací prošel následující přehlídky:

rok 1999

- krajská přehlídka v Dolanech - vítězná a postup na národní přehlídku
- národní přehlídka ve Vysoké n. Jizerou - vítěz, nominace na nejvyšší divadelní přehlídku do Hronova, též byli oceněni všichni hrající a režisér

rok 2000

- týdenní zájezd do Chorvatska - celkem odehráno 7 představení (únor 2000)
- týdenní zájezd do Belgie - sem jsme byli nominováni Českou sekci mezinárodní divadelní organizace

- AITAVIATA a zastupovali jsme nejen Českou republiku, ale i Polsko, Maďarsko, Estonsko a Slovensko. Na tomto mezinárodním divadelním festivalu (od 4.8.-11.8.2000) bylo celkem 14 soutěžních představení (např. Itálie, Belgie, Kanada, Monako, Maroko atd.) a 3 představení nescoutěžní - hosté (ČR, Španělsko a Dánsko). My jsme hráli na závěr 11.8. a podle ohlasu diváků a v tisku velmi dobře.
- 6.2.2000 jsme hráli jako první ochotníci v pražském divadle ABC
- hráli jsme v rámci předplatného i v Kolíně a v Rakovníku
- srpen 2000 - představení na 70. Jiráskové Hronovu, v tomto roce byl tento festival mezinárodní.

Slovo o souboru

Tradice ochotnického divadla v Libici nad Cidlinou je více než stoletá. Historie současného divadelního spolku Vojan sahá do r. 1969. Premiéra prvního představení - pohádky „Šípková Růženka“ - byla 10. dubna 1969. Od té doby se téměř pravidelně střídaly hry pro dospělé s pohádkami pro děti. Hra „Dva muži v šachu“ je v pořadí 24. premiérou. Poslední 25. premiérou byla 2.12.2001 pohádka „Pekelný mariáš“. Z repertoáru můžeme jmenovat např. Pygmalion, Kat a blázen, Blázinec v prvním poschodí, Kocour v polobotkách, Pasáček vepřů, Jak rozesmát princeznu. Nastudovány byly i vánoční besídky pro děti, večery nad kronikami obce, estrády a recitační pásma. Otevřením nového kulturního domu v r. 1981 se staly Libice n.C. útočištěm nejen okresní přehlídce her pro děti, ale i 10 ročníkům krajské přehlídky venkovských divadelních souborů a od r. 1987 do r. 2000 celostátnímu festivalu FEMAD. Příjemné zázemí pro hrající soubory vytvářeli členové DS Vojan. DS Vojan se již od samého začátku zúčastňuje s nastudovanými inscenacemi soutěží a přehlídek. Několikrát se probojoval až na národní přehlídce do Rakovníka, Vysoké n. Jizerou a Třebíče. Největším dosavadním úspěchem byla účast na 66. Jiráskovu Hronovu v r. 1966 se hrou „Blázinec v prvním poschodí“ a účast na 70. Jiráskovu Hronovu v r. 2000 se hrou „Dva muži v šachu“. Obě komedie viděli diváci i v Chorvatsku. S inscenací „Dva muži v šachu“ jsme byli nominováni i na mezinárodní divadelní festival v Belgii. Velký svátek pro nás byl 6.2.2000, to jsme jako první ochotníci hráli v pražském divadle ABC. V současné době studujeme volně pokračování pohádky „Pekelný mariáš“ od Otakara Starého s názvem „Jak ve mlýně strašilo“, autorem je Jiří Hlávka.

sobota 23. listopadu v 15.00 hod. - štukový sál Znojemské Besedy

Jiří Hlávka

CYRANO A . . . (o jedné velké touze)

Režie: Jiří Hlávka Hraje: Jiří Hlávka

Slovo o autorovi a o hře

Když jsem před mnoha lety vstoupil na prkna Malého divadla Setuzy, kam mne přivedl člen tohoto souboru, skvělý člověk a dobrý kamarád Vladimír Sahula, jako člena studentského divadelního kroužku, začal jsem se naplno dozvídat, co to znamená dělat amatérské divadlo se základní myšlenkou, která v tomto souboru a skvělé partě platila na sto procent, že je jen dvojí divadlo - dobré a špatné! A ačkoliv jsem v té době měl za sebou činnost v několika kroužcích, začal jsem od začátku. Dozvídal jsem se vše o jevišti a kouzelná slovíčka suflita, výkryt, tisícovka, nízkovolt, která zněla tak trochu jako zaklínadlo se stala součástí mého slovníku. A učil jsem se mluvit, dýchat, chodit a - což mě fascinovalo - i lícit. Pak přišly první roličky a role a já jsem propadl divadlu tak dokonale, že mě nic jiného nezajímalo. Sport či společenské radovánky v podobě tanečků a kaváren byly spojeny jen se zájezdy a s divadelní partou. Naši furianti, Malajský šíp, Vasa Železnová, Vojnarka, pohádky... hrál jsem i v pěti hrách najednou. A pak přišel Cyrano. Rostandovu hru upravil režisér Fr. Říha a hráli jsme ji pod názvem Polibek Roxany. To byl pro mě malý zázrak. Cyrano mého přítele VI. Sahuly a Roxana Dany Dvořákové - ta se líbila i panu Štěpánkovi. I když jsem v té hře nemohl hrát - můj hlas byl opravdu mladý na přítele Le Bretta, dělal jsem inspicienta a byl jsem jako takový brán zcela vážně se vši odpovědností, ta hra a hlavně to, jak ji hráli mí kolegové ze souboru mi zůstává trvale v paměti. A tak, když jsem po mnoha letech mamě hledal texty pro divadlo jednoho herce, vzal jsem své vzpomínky za základ. A tak se z osudů sedmi lidí, které jsem dobře znal, „vyloupl“ Ludva. Jsou v něm i touhy těch několika přátel, jejich tragédie i malé radosti. Někteří již nejsou, ale je tu Ludva a já ho hraju rád.

A jen tak mimochodem, do Malého divadla jsem přišel v roce 1960.

Jiří Hlávka

sobota 23. listopadu ve 22.00 hod. - štukový sál Znojemské Besedy

Nezávislé divadelní studio De Facto Mimo Jihlava

Verena Kanaan

DRAHOUŠEK ANNA

Režie: Dagmar Brtnická

Překlad: Magdalena Štulcová

Hrají: Eva Čurdová a Květa Přibyllová

Slovo o autorovi

Verena Kanaan dnes žije ve Vídni, ale strávila delší část života mj. také ve Švýcarsku, takže kromě němčiny a angličtiny perfektně vládne i francouzštinou. Studovala několik škol, prošla mnoho povolání, byla také divadelní ředitelkou a režisérkou, nyní se věnuje hlavně psaní. Hlavním těžištěm její práce i úspěchu jsou především tři divadelní hry. Díky jejím životním zkušenostem její hry skutečně stojí za to. Osobnost autorky se včleňuje do jejích textů tím, že nahlíží na svět ženskýma očima, s důvěrou a láskou. Zde platí doopravdy a bez módního apelu výraz „pozitivní myšlení“. Verena Kanaan nemá k dispozici dlouhý seznam svých děl, netrpí grafománií, nechrlí texty jeden za druhým. S veřejností sdílí až to, co považuje za dobré a za čím stojí.

Slovo o hře

„Drahoušek Anna“ s podtitulem „furiózo pro hravou herečku“ (premiéra ve Stuttgartu 1995, v Praze 1999) je dvoj-monolog hospodyně a její milostpaní, které se vystřídají na scéně. Dvě protipólné figury - jedna je upřímná potvora, ta druhá je nóbl intrikánka. Jedna dole na společenském žebříčku - což jí ostatně umožňuje její způsoby, ta druhá o dosti výše - a z jejího postavení zase vyplývají ty její způsoby. Dvě ženské bytosti, které upoutají jak dramaticky, tak literární konfrontační výstavbou textu a vtipným jazykovým projevem. Divák se baví, divák se usmívá - ale pozor, z obou trčí zrádný trn, obě dvě mají na svědomí lidský život - ale připustit si to? To ne. Trochu komedie, trochu detektivka a pro ty pozornější diváky otázka - co z toho je ve mně? V mých blízkých? - Jazyková struktura obou ženských postav umocňuje vyznění hry.

Povídání o souboru

Jmenujeme se De Facto Mimo, jsme občanské sdružení a říkáme si "nezávislé divadelní studio". V neuvěřitelných podmínkách, doslova na stavbě, jsme v roce 2000 nazkoušeli a 31.5.2000 odehráli první představení - byla to předpremiéra hry našeho "skalního" autora a spoluzakladatele DFM Martina Koláře "Voda na kafe". Hrála se pak 35 x na domácí scéně i na zájezdech, ze soutěžní přehlídky Karlínská Tříska se probojovala také na Národní přehlídku do Třebíče a také se hrála na Národní přehlídce seniorského divadla ve Znojmě. V roce 2000 jsme připravili ještě "Karla" S.Mrožka a převzali "Rybu ve čtyřech", a v prosinci jsme hráli pouliční hru "Narodil se Ježíšek aneb opravdická hra vánoční" na motivy lidových vánočních her. Stejně hektický byl i rok 2001. Kromě hry Martina Koláře pro děti s názvem "Šaškumprásk!", Klicperova "Hadiřana z Římsů",

venkovní produkce k Masopustu, jsme zahájili sérii neopakujících improvizovaných večerů s názvem Mimochoďník. Na podzim jsme vyšli na světlo s premiérou nové hry Martina Koláře "Hukot 4" (dnes již 35 repríz), která měla být napsána jako naše vyjádření k Temelínu, ale nakonec je Martinovým vyjádřením k celému našemu současnému světu a je skutečně mimořádnou událostí. Podtitul říká, že je to radioaktivní groteska. Někteří recenzenti ji nazvali politickou satirou. Rozhodně věrně zobrazuje mnoho a mnoho nešvarů, které nás obklopují, ale nelze tvrdit, že by říkala, jaké je "to pravé" řešení. Jen se nás ptá, jak se nám to líbí a jestli s tím nechceme něco dělat. Oprávněně se dočkala ocenění na přehlídkách v Praze, Třebíči (text, režie i celá realizace) a postupu na Jiráskův Hronov. Na přelomu roku jsme uvedli premiéru našeho zpracování pěti minikomedií P.H. Camiho pod názvem "Návrat zpopelněného". Jde o zajímavý projekt - hraje tu 12 herců ve věku od 16 do 63 let, režírovali 3 režiséři a dramaturgicky to celé výborně vyřešil Martin Kolář. Další inscenací je hra Vereny Kanaan "Drahoušek Anna". Současná rakouská autorka se přijela na svou hru k nám podívat - je to úžasná dáma, představení se jí moc líbilo a slíbila nám další spolupráci. "Drahoušek Anna" je druhým naším letošním účastníkem Jiráskova Hronova, který postoupil díky účasti na přehlídce Třeštské divadelní jaro a samozřejmě Divadelní Třebíč, na Národní přehlídce seniorského divadla Znojmo 2002 odehrajeme již 30. reprízu. V tuto chvíli máme po premiéře nové pohádky a před premiérami divadla poezie, další hry Vereny Kanaan a vánoční hry ve zcela novém provedení. Hrajeme pořád, průměrně 2 x týdně včetně prázdnin, v našem divadle i po celé republice, pořádáme letní divadelní akce, kam zveme kvalitní hosty s venkovními představeními, pořádáme krajskou soutěž recitátorů a divadel poezie. Hosty zveme také do našeho divadla, ale moc peněz nám na to nezbyvá. Musíme zaplatit nájem, elektřinu, plyn, vodu, odpad...

neděle 24. listopadu v 9.30 hod. - Městské divadlo

Divadelní sdružení Kohútek Vsetín

Mirka Nohelová

O ZLATÉM KOHOUTKOVÍ A KOUZELNÉM MLÝNKU

Scéna: Otakar Švec

Loutky: Božena Spáčilová

Technika: ing. Tomáš Strbačka

Světla a zvucení: Luboš Maňák

Slovo o autorovi

Paní Mirka Nohelová je dlouholetou členkou loutkového divadla Kašpárkova říše Olomouc, pro které napsala řadu her. Mnohé rády hraji i jiné loutkářské soubory. Jako aktivistka Svazu amatérských loutkářů se podílí na přípravě festivalů Čechova Olomouc. Hru O zlatém kohoutkovi a kouzelném mlýnku věnovala našemu souboru a vyslovila i souhlas s případnými úpravami pro potřebu divadélka. Malé úpravy jsme také skutečně museli provést, s ohledem na typ loutek, které jsme použili, ale v zásadě se původní text nezměnil.

Slovo o hře

Loutková pohádka o dvou dějstvích pro nejmenší diváky.

Dědeček s babičkou jsou za svoji nezištnou práci pro lidi odměněni sluníčkem kouzelným mlýnkem, který mele samé dobroty. Bezelstní starouškové pozvou na hody i své chamtivé sousedy, kteří je o mlýnek oberou. Neznají ale zaklínadlo a tak jim mlýnek není na nic. Jejich drzost je tak velká, že si jdou vyžebat od sluníčka také podobný mlýnek. Sluníčko jim jej skutečně poskytne, ale má s nimi vlastní záměr. Jakmile chamtivci uvedou mlýnek v činnost, začne mlýnek chrlit proudy vody a spláchne je i s jejich domkem. Zachraňují holé životy a nezůstalo jim nic.

Slovo o souboru

Soubor založil Otakar Švec v r. 1971 po zrušení Junáka, spolu s několika dalšími činovníky a členkami dívčího oddílu. Našli jsme útočiště při Sdruženém klubu pracujících a během několika let jsme kolem sebe soustředili řadu spolupracovníků a mládeže. V roce 1978 nám město předalo nově vybudovanou scénu ve Vsetíně na ulici Benátky. Byl zde loutkový sál, sklady, dílna a klubovna. V té době již soubor měl několik samostatně vedených kroužků, které se střídaly v zajišťování programu a tak se hrálo každou sobotu a v týdně pak ještě pro školy a instituce. Hodně se hrálo i zájezdově po celém okrese. Soubor měl více jak 100 členů a divadlo si mohlo dovolit i několik placených zaměstnanců. Kroužky byly účastníky různých soutěží a přehlídek, hlavně v dětské kategorii (Kaplice), ale zúčastnili jsme se i loutkářské Chrudimí. V roce 1990 byla budova divadla prodána v privatizaci soukromému sektoru a kulturní složky města se soustředily v nově vybudovaném Domě kultury. Tady byly podmínky pro činnost podstatně omezenější, ale jádro souboru zůstalo a vytvořilo divadelní sdružení. Dnes nás hraje asi 22 ve dvou kroužcích. Děti vede paní Hanáková a dospělí O. Švec. Za dobu 31 let činnosti jsme uvedli přes 60 inscenací, 35 z toho z vlastní dílny. Soubor se zaměřuje na dramatickou výchovu mládeže a své hry věnuje především dětem.